

Μοναχός Ισίδωρος Καυσοκαλυβίτης (1885 - 19 Σεπτεμβρίου 1968)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Γέροντας Ισίδωρος Καυσοκαλυβίτης, ο ευλαβέστατος και φιλομαθέστατος μοναχός

Γέροντας Ισίδωρος Καυσοκαλυβίτης, ο ευλαβέστατος και φιλομαθέστατος μοναχός

Η Ανδρούσα της Μεσσηνίας ήταν η ιδιαίτερη πατρίδα του, στην οποία γεννήθηκε το 1885, ο κατά κόσμον Θεόδωρος Παντελόπουλος. Προσήλθε στο Άγιον Όρος το 1904. Εκάρην μοναχός το 1905 από τον Γέροντα Χαράλαμπο της Καλύβης του Αγίου Χαραλάμπους της ιεράς σκήτης Αγίας Τριάδος Καυσοκαλυβίων.

Επρόκειτο περί ευλαβέστατου και φιλομαθέστατου μοναχού. Ασχολήθηκε με τη συγγραφή, την ποίηση, την αντιγραφή σπουδαίων κειμένων, την ιατρική, τη φαρμακολογία, τη βοτανολογία, την ιχνογραφία, την ξυλογλυπτική και τη διακόσμηση κολλυβών. Ο συγγραφέας Έλκης Αγγέλου, όταν τον πρωτοείδε, έγραψε: Ανοίγει η πόρτα και μπαίνει αθόρυβα ένας καλόγηρος. Είχα την εντύπωση πως κατέβηκε σιωπηλός απ' τους τοίχους, από καμμιά παλαιάν εικόνα βυζαντινή και πήρε άξαφνα σάρκα και οστά, εκεί μέσα στο σπίτι...». Συνδεόταν με φίλια με τον σπουδαίο αγιογράφο και πεζογράφο Φώτη Κόντογλου. Σε μία επιστολή του ο Γέροντας Ισίδωρος του έγραφε: «Τα πάντα σβήνουν και χάνονται, μέσα σ' ένα αχανές διαλύονται και τίποτε πλέον. Η δόξα τσαλαπατιέται, ο πλούτος κατρακυλά, η νεότης ζαρώνει σ' ένα παραγώνι και μετανοεί διά τα περασμένα της έργα. Μόνον η φίλια μένει γραμμένη και ριζωμένη και στον άλλον κόσμο σμίγει και ανταμώνεται και αγιάζει...». Ο Φώτης Κόντογλου του έγραφε σε μία επιστολή του: «Αδελφέ μου Ισίδωρε, γράφε μου όσο μπορείς πιο συχνά. Τα γράμματά σου είναι τόσο ποιητικά, που τα κρατώ όλα για να δημοσιεύσω τα καλύτερα αργότερα... Σαν σας σκέφτομαι, κι εμένα ο σκλάβος νους μου φτερώνει και πετά απάν' απ' τον Άθωνα. Χαιρετίστε τον για μένα, τις ακρογιαλιές, το θολό πέλαγος και τους ασκητές».

Καλύβες ιεράς σκήτης Καυσοκαλυβίων

Καλύβες ιεράς σκήτης Καυσοκαλυβίων

Στο ποιητικό του προσκυνητάρι για τη σκήτη του το 1915 κάπου έγραφε:

«... Αυτά όλα θα σκεπτής, όταν 'πεκεί περάσης,
μα στις ψυχής σου το χαρτί περσότερα θα γράψης.
Μόνος θα πάρης το σπαθί σαν τύραννος να κόψης
τα πάθη που σε τυραννούν το πνεύμα για να σώσης.
Και δεν πιστεύω, αδελφέ, την γνώμην σου ν' αλλάξης,
τα κοσμικά φρονήματα μακριά θα τα πετάξης.
Το ράσο μόνον θ' ασπασθής σαν βασιληά μανδύα
και το φορτίον το 'λαφρό Χριστού την πανοπλία.
Της ησυχίας το γλυκύ, μέλι της ερήμου
θα εντρυφάς, ω φίλε μου, κι ευχήσου την ψυχή μου».

Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 19.9.1968.

Διάδοχός του υπήρξε ο ενάρετος Γέροντας Σεραφείμ († 1992), τον οποίο γνωρίσαμε. Μάλιστα ζητούσε τις προσευχές όλων των συνασκητών του, για την προς Κύριον εκδημία του.

Γέροντας Σεραφείμ Καυσοκαλυβίτη, ο διάδοχος του Γέροντος Ισιδώρου

Image not found or type unknown

Γέροντας Σεραφείμ Καυσοκαλυβίτη, ο διάδοχος του Γέροντος Ισιδώρου

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Ισιδώρου Καυσοκαλυβίτου μονάχου, Προσκυνητάριον της Ιεράς Σκήτης των Καυσοκαλυβίων, εν Αγίω Όρει 1915, Θεσσαλονίκη 2000. Μαξίμου Καυσοκαλυβίτου ιερομ.. Ασκητικές μορφές και διηγήσεις από τον Άθω, Άγιον Όρος 20013, σσ. 201-211 και 316-325. Παταπίου Καυσοκαλυβίτου μονάχου, Αγιασμένες μορφές των Καυσοκαλυβίων, Άγιον Όρος 2007, σσ. 199-203.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας, Τόμος Β΄ - 1900-1955, σελ. 810-813, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.